

POJEM JÁ, VÝVOJ SEBEPOJETÍ

POJEM JÁ

- Záměrná a cílevědomá snaha předejít nebezpečí
- Dotvářet okolní svět
- Výslednicí vzájemně se ovlivňující vlastností každé osoby
- Vlivy:
 - Duševní (učení, poznávání, přizpůsobení)
 - Společenskými (zrcadlové Já, výchova)
 - Fyzickými (vzhled, zdravotní stav)

OBRAZY JÁ A JEHO VÝZNAM

- Já X EGO
- Já X OSOBNOST
- Představa o své vlastní osobnosti a těla ve světě (subjektivní Já, zrcadlové Já, reálné Já, ideální Já)
- Zobrazení („JSEM...“)
- Hodnocení („MÁM BÝT...“)
- Směřování („CHCI BÝT...“)
- Moc („MOHU UČINIT...“)
- Role („MÁM UČINIT...“)

HRA – VÝVOJ SEBEPOJETÍ PODLE ERIKSONA

BATOLECÍ OBDOBÍ

„JSEM TO, ČEMU VĚŘÍM“

PŘEDŠKOLNÍ OBDOBÍ

„JSEM TO, CO MILUJI“

ŠKOLNÍ OBDOBÍ

„JSEM TO, CO PO MNĚ ZŮSTANE“

DOSPÍVÁNÍ

„JSEM TO, CO POSKYTUJI“

MLADÁ DOSPĚLOST

„JSEM TO, NA CO SE PTÁM“

STŘEDNÍ VĚK

„JSEM TO, CO MOHU
SVOBODNĚ DĚLAT“

OBDOBÍ ZRALOSTI

„JSEM TO, CO DOVEDU“

VÝVOJ SEBEPOJETÍ

- Batoletcí období – „Jsem to, co mohu svobodně dělat“
- Předškolní věk – „Jsem to, na co se ptám“
- Školní období – „Jsem to, co dovedu“
- Dospívání – „Jsem to, čemu věřím“
- Mladá dospělost – „Jsem to, co miluji“
- Střední věk – „Jsem to, co poskytuji“
- Stáří – „Jsem to, co po mě zůstane“

ODKAZY

- Tělo, jáství a svět, Vladislav Chlumský
- Psychologie, Ivona Buryová

DĚKUJI ZA POZORNOST

